

مقاله اصلی

بررسی اثر عصاره گیاه هفت بند یا Polygonum Avicular بر میزان پرولیفراسیون رده سلولی HeLa

تاریخ دریافت: ۸۹/۱۲/۲۱ - تاریخ پذیرش: ۹۰/۶/۱۵

خلاصه

مقدمه

سرطان سرویکس رحم شایع ترین سرطان در بین زنان کشورهای در حال توسعه می باشد. یکی از روش های درمانی که امروزه مورد استفاده قرار می گیرد، کاربرد داروهای گیاهی به عنوان مکمل می باشد و در راستای آن هدف از این تحقیق ارزیابی خاصیت آنتی تومورال عصاره گیاه پلی گونوم آویکولار بر روی رده سلولی HeLa بوده است.

روش کار

این تحقیق توصیفی در سال ۱۳۸۸ در دانشگاه علوم پزشکی تبریز انجام شده است. سلول های HeLa در محیط (Fetal bovine serum) FBS (Rosewell park memorial institute) 1640-RPMI-1640 و با ۱۰٪ RPMI-1640 در محیط (FBS) (Rosewell park memorial institute) در انکوباتور با شرایط ۳۷°C با مقادیر مختلف (۰/۰۱، ۰/۰۰۷۵، ۰/۰۱، ۰/۰۱۵، ۰/۰۲، ۰/۰۵، ۰/۰۳، ۰/۰۵) mg/ml عصاره پلی گونوم آویکولار کشت داده شدند. برای ارزیابی زنده بودن سلول ها از روش تریپان بلو و برای ارزیابی پرولیفراسیون از استفاده MTT assay (3-(4,5-Dimethylthiazol-2-yl)-2-(4,5-Dimethylthiazol-2-yl)-5-methyl-2H-1,3-dihydro-1,3-dioxol-2-one) استفاده شد. نتایج حاصل با نرم افزار SPSS و آزمون آماری تی تجزیه و تحلیل شد.

نتایج

نتایج نشان داد که با روش MTT assay در دوزهای بالاتر از ۰/۱۵ mg/ml میزان پرولیفراسیون سلول ها کاهش پیدا کرد.

نتیجه گیری

ثابت شده است که عصاره پلی گونوم آویکولار دارای ترکیبات آنتی اکسیدانی فوق العاده ای است و به عنوان پاک کننده رادیکال های آزاد عمل می کند. با توجه به تولید بالای رادیکال های آزاد در بیماری هایی مانند سرطان استفاده از گیاهان دارویی با مقادیر بالای آنتی اکسیدان ها می تواند به عنوان مکمل درمانی برای سرطان و دیگر بیماری ها استفاده گردد.

کلمات کلیدی: HeLa cell line، پلی گونوم آویکولار، پرولیفراسیون، سرطان گردن رحم

^۱حسین بنازاده

^۲عباس دل آذر

^۳مهریار حبیبی رودکنار

^۴محمد رحمتی یامچی

^۵بهناز صادق زاده اسکوئی

^۶احمد مهدی پور

^۷جعفر سلیمانی راد

^۸*آمنه محمدی روشنده

۱- کارشناس ارشد گروه ویروس شناسی،

دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

۲- استاد گروه فارماکو گنوژی، دانشگاه علوم

پزشکی تبریز، تبریز، ایران

۳- دانشیار بیوتکنولوژی پزشکی، مرکز تحقیقات

سازمان انتقال خون ایران، تهران، ایران

۴- استاد یار گروه بیوشیمی، دانشگاه علوم پزشکی

تبریز، تبریز، ایران

۵- کارشناس ارشد گروه علوم تشریحی،

دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

۷- استاد گروه علوم تشریحی، دانشگاه علوم

پزشکی تبریز، تبریز، ایران

۸- استاد یار گروه فارماکو گنوژی، دانشگاه علوم

پزشکی تبریز، تبریز، ایران

*تبریز- دانشگاه علوم پزشکی تبریز، گروه علوم

تشریحی، تبریز، ایران

تلفن: +۹۸-۴۱۱-۳۳۴۲۰۸۶

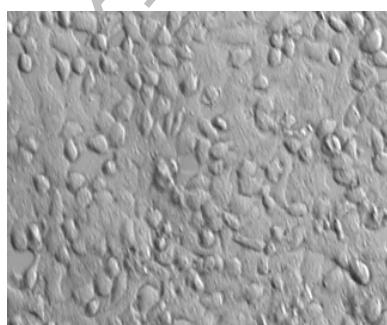
email: dinachal@yahoo.com

مقدمه

انتظارات مثبت آن را در کنترل سرطان داشت. در سال ۱۹۵۱ رده سلولی HeLa مشتق از سلولهای سرطانی دهانه رحم خانم Henrietta Lacks در دانشگاه جان هابکینز استخراج گردید (۱۰). از آن زمان به بعد از این رده سلولی به عنوان مدل مناسب برای مطالعه سرطان استفاده می شود. درمقاله حاضر اثرات عصاره پلی گونوم آویکولار بر میزان پرولیفراسیون سلول های رده HeLa بررسی شده است.

روش کار

این تحقیق توصیفی در سال ۱۳۸۸ در دانشگاه علوم پزشکی تبریز انجام شده است. پس از جمع آوری گیاه از کوه های تبریز و تایید آن توسط استاد دانشکده داروسازی آقای دکتر دل آذر، در محل مناسی در فضای آزمایشگاه و به دور از نور خورشید خشک گردیده و آنگاه اندام های هوایی توسط آسیاب مکانیکی به پودر ریزی تبدیل گردیدند. ۱۰۰ گرم از پودر حاصله درون کاغذ کارتوش منتقل گردیده و به کاغذ کارتوش همراه محتویات در دستگاه سوکسله قرار گرفت. عمل استخراج توسط حلal متابول به مدت ۵ ساعت صورت پذیرفه و پس از عصاره گیری هریک از فراکسیونها توسط روتاری اوپرатор در دمای ۵۰ درجه سانتی گراد و فشار کم تبخیر و کاملا خشک گردیدند. عصاره خشک حاصله تا زمان به کار گیری در یخچال در دمای زیر صفر درجه نگهداری می شدند. رده سلولی آدنوکارسینوما سرویکس از ایستیتو پاستور ایران (با کد C115) خریداری شد. این رده سلولی را در محیط کشت FBS ۱۰٪ RPMI ۱۶۴۰ درجه سانتیگراد انکوباسیون انجام گرفت. سلول ها در مجاورت مقادیر مختلف CO₂٪ ۵، ۱۵٪ ۲۰٪ ۲۴٪ ۲۴٪ ۴۸ ساعت قرار گرفتند (شکل ۱).

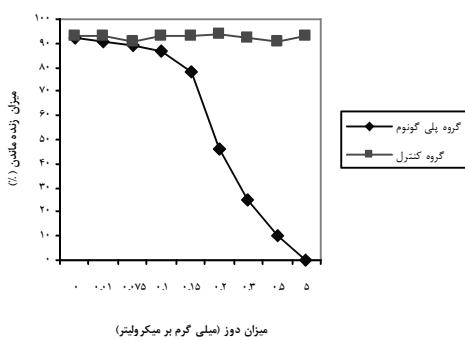
شکل ۱- سلول های رده HeLa بعد از کشت در فلاسک

سرطان سرویکس دومین علت مرگ ناشی از سرطانها در زنان می باشد. در سال ۲۰۰۶، حدود ۵۰۰ هزار مورد جدید سرطان سرویکس گزارش شده و پیش بینی می شود در حدود ۲۸۰۰۰ مرگ ناشی از آن واقع شود که اکثر این بیماران در کشورهای در حال توسعه زندگی می کنند. سرطان گردن رحم رشد غیرقابل کنترل سلول های گردن (بخش واژینال) رحم می باشد. این سلولها از نظر عملکرد از بافت‌های مجاور متفاوت بوده و خاصیت تهاجمی داشته و با بافت‌های مجاور برای رسیدن به ذخایر خونی رقابت کرده و آن ها را از بین می برند (۱).

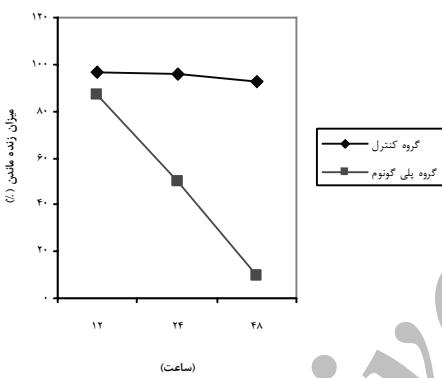
داروهای گیاهی در تمام مناطق در حال توسعه دنیا به طور گسترده استفاده می شوند. برخلاف استفاده زیاد، اطلاعات کمی در مورد سلامت و کارایی درمان های گیاهی وجود دارد. نشان داده شده است که برخی از گیاهان دارویی فعالیت ضد سرطانی دارند. کمبود شواهد علمی در ارتباط با مسیرهای فعالیت گیاهان دارویی استفاده بالینی آن ها را کاهش می دهد (۳، ۲).

پلی گونوم آویکولار^۱ از خانواده Polygonaceae – Dock family بوده و نام محلی آن گیاه هفت بند است. این گیاه در استرالیا، اروپا، جنوب افریقا، مدیترانه، شمال افریقا، خاور میانه و هند گسترش پیدا کرده است. این گیاه خاصیت قابض داشته و در درمان اسهال، بند آوردن خونریزی و بهبود زخم از آن استفاده می شود. این گیاه مدر است و در مواردی که احتباس ادرار رخ دهد استفاده می شود. همچنین برای دفع سنگ کلیه هم از آن استفاده می شود (۴). ثابت شده است که این گیاه دارای مقادیر زیادی آنتی اکسیدان است. در تحقیقی که در سال ۲۰۰۶ صورت گرفته نشان داده شده است که پلی گونوم آویکولار دارای مقادیر زیادی فنولیک و فلاونوئید است (۵). در نظر داشته باشیم که در برخی از بیماری ها مانند پارکینسون، بیماری های قلبی و عروقی و سرطان میزان بسیار زیادی رادیکال های آزاد تولید می شوند و به کار گیری عصاره این گیاه با وجود مقادیر بسیار زیاد آنتی اکسیدان ها می تواند نتایج خوبی برای درمان این بیماری ها به همراه داشته باشد (۵-۹). با وجود مقادیر زیاد آنتی اکسیدان ها در این گیاه و با این پیش زمینه که در سرطان با مقادیر زیادی از رادیکال های آزاد مواجه هستیم ، می توان

^۱ Polygonum aviculare

نمودار ۱- درصد زنده ماندن سلول ها در غلظت های مختلف عصاره پلی گونوم آویکولار

نمودار ۲- درصد زنده ماندن سلول ها متعاقب تیمار سلول ها با عصاره پلی گونوم آویکولار در زمان های مختلف

جدول ۱- درصد زنده ماندن سلول های کشت داده شده با مقادیر مختلف عصاره در دو گروه کنترل و گروه آزمون

درصد زنده ماندن در گروه کنترل (%)	درصد زنده ماندن در گروه پلی گونوم آویکولار(%)	گروه ها/دوز (میلی گرم/امیکرولیتر)
۹۳	۹۲	.
۹۳	۹۱	۰/۰۱
۹۱	۸۹	۰/۰۷۵
۹۳	۸۷	۰/۱
۹۳	۷۸	۰/۱۵
۹۴	۴۶	۰/۲
۹۲	۲۵	۰/۳
۹۱	۱۰	۰/۵
۹۳	۰	۵

درصد سلولهای زنده با استفاده از آزمایش تریپان بلو محاسبه گردید. ابتدا رنگ ۴٪ تریپان بلو تهیه گردیده و به سلول ها اضافه گردید. سلول هایی که به رنگ آبی بودند مرده محاسبه شده و در غیر این صورت سلول ها را زنده در نظر گرفته می شدند. تعیین میزان سایتو توکسیتی پلی گونوم آویکولار با استفاده از MTT Assay رده سلولی سرطان سرویکس FBS در محیط حاوی RPMI ۱۰٪ در شرایط دمای ۳۷ درجه و ۵٪ CO₂ انکوبه شدند. سپس با رقت های تهیه شده از عصاره متابولی پلی گونوم آویکولار تیمار شده و به مدت ۱۲، ۲۴ و ۴۸ ساعت در شرایط دمایی ۳۷ درجه و ۵٪ CO₂ انکوبه شدند. پس از گذراندن دوره انکوباسیون میزان سایتو توکسیتی آن با افزودن MTT بررسی گردید. برای این منظور ۱ml مخلوط MTT (2mg/ml) در فویل آلومینومی پیچیده و در ۳۷ درجه به مدت ۴ ساعت انکوبه می شود. پس از این مرحله محیط حاوی MTT به دقت خارج می شود و ۲۰۰µl DMSO (Dimethyl sulfoxide) از ۲۵µl بافر گلایسین به هریک از خانه ها افزوده شد. سپس جذب با استفاده از میکروپلیت ریدر Stat-fax ۲۱۰۰ در طول موج ۵۷۰nm اندازه گیری گردید. برای آنالیز نتایج حاصل از نرم افزار SPSS و آزمون تی تست استفاده گردید و معیار معنی داربودن با $p < 0.05$ در نظر گرفته شد.

نتایج

نتایج حاصل از رنگ آمیزی تریپان بلو نشان داد که با افزایش میزان غلظت عصاره پلی گونوم آویکولار سلول های بیشتری دچار مرگ سلولی می شدند که در غلظت های بالاتر تقریبا تمام سلول ها دچار مرگ شدند. بررسی پرولیفراسیون سلولی با استفاده از روش MTT نشان داد که میزان پرولیفراسیون سلول ها با افزایش غلظت عصاره کاهش پیدا کرد. همچنین میزان پرولیفراسیون در زمان های مختلف نشان داد که با گذشت زمان و مواجهه بیشتر با عصاره میزان پرولیفراسیون کاهش پیدا کرده و در زمان ۲۴ ساعت تقریبا میزان پرولیفراسیون به صفر رسید (نمودار ۲،۱). در جدول ۱ و ۲ در صد زنده ماندن سلول های کشت داده شده با مقادیر و زمان های مختلف نشان داده شده است.

آویکولار دارای اثرات تخریبی و لیزکنندگی بر روی سلولهای سرطانی می باشد. این نتایج هر چند با پیش بینی های این مطالعه در غلظت های پایین مطابقت نداشت اما در غلظت های بالا حاکی از اثرات این گیاه بر سلولهای سرطانی بود.

نتیجه گیری

بنابراین نتایج حاصل از این تحقیق نشان از اثرات تخریبی عصاره گیاه پلی گونوم آویکولار بر سلولهای سرطان سرویکس دارد که چنین مطالعه ای با استفاده از عصاره این گیاه تا به حال صورت نگرفته بود.

این نتایج موید این مطلب است که این گیاه می تواند به عنوان یک گیاه داروئی گزینه قابل تامیل به منظور درمان موثر و حتی در جلوگیری از پیشرفت رشد سلولهای سرطانی در محیط In vivo مورد توجه قرار گیرد. بنابراین این طرح پیش درآمدی بر مطالعه اثرات ضدسرطانی این گیاه بومی بوده و نیاز به مطالعات بیشتری بر رده های سلولی مختلف مرتبط با سرطان سرویکس و سایر سرطانها در محیط In vitro دارد تا با اطمینان بیشتر در مورد کاربرد آن به طور In vivo بحث کرد. پیشنهاد می شود غلظتها مورد مطالعه این پژوهش و سایر غلظت ها بر تومورهای مشخصی بر حیوانات آزمایشگاهی مورد استفاده قرار بگیرند تا در صورت امکان به توان آن را به صورت یک روش درمانی روتین و موثر استفاده کرد. نتایج حاصل از طرح حاضر نشان داد که عصاره پلی گونوم آویکولار نقش آتنی تومورال داشته و استفاده از آن موجب کاهش تکثیر سلول های سرطان رحم شد.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از گروه علوم تشریحی تبریز برای همکاری در انجام این پژوهه تشکر و قدردانی می شود. هزینه این پژوهه تحقیقاتی توسط مرکز تحقیقات کاربرد دارویی دانشگاه علوم پزشکی تبریز تامین شده است.

جدول ۲- درصد زنده ماندن سلول های کشت داده شده در

زمان های مختلف

زمان (ساعت)	آویکولار(%)	گروه پلی گونوم (%)	درصد زنده ماندن در گروه	درصد زنده ماندن در گروه ها /
۹۷	۸۷	۵۰	۲۴	۱۲
۹۶	۹۳	۱۰	۴۸	

بحث

همان طور که از نتایج بر می آید عصاره گیاه پلی گونوم آویکولار مانع از تکثیر سلول های رده HeLa گردیده که نشان از خاصیت آتنی پرولیفریتو این ماده دارد. ثابت شده است که این گیاه دارای مقادیر زیادی آتنی اکسیدان است. در تحقیقی که در سال ۲۰۰۶ صورت گرفته نشان داده شده است که پلی گونوم آویکولار دارای مقادیر زیادی فنولیک و فلاونوئید است. در نظر داشته باشیم که در برخی از بیماری ها مانند پارکینسون، بیماری های قلبی و عروقی و سرطان میزان بسیار زیادی رادیکال های آزاد تولید می شوند و به کار گیری عصاره این ماده به علت وجود مقادیر بسیار زیاد آتنی اکسیدان ها از طرف محققین برای درمان این بیماری پیشنهاد می شود (۵).

پرولیفراسیون سلولهای سرطانی HeLa در محیط کشت RPMI 1640 با غلظت های ۰/۱، ۰/۵، ۵ میکرو گرم بر میلی لیتر عصاره متانول پلی گونوم آویکولار در زمان های مختلف ۶، ۱۲، ۲۴ و ۴۸ ساعت آزمایش شدند ولی هیچ یک از غلظت های گفته شده بر میزان پلی لیفراسیون سلولهای سرطانی تاثیری نداشتند و غلظت های بالای عصاره ای این گیاه در زمانهای مختلف (۰/۳۵۰، ۰/۲۰۰، ۰/۱۵۰ میکرو گرم بر میلی لیتر) باعث کاهش پرولیفراسیون شدند. بنابراین برای اطمینان از صحت نتایج حاصل و رد خطاهای آزمایشگاهی غلظت های بالاتری از عصاره همراه با غلظت های مورد مطالعه در کنار کنترل مورد ارزیابی قرار گرفت و نتایج نشان داد که عصاره گیاه پلی گونوم

References:

- 1- Castellsague X, Diaz M, Sanjose S. Worldwide human papillomavirus etiology of cervical adenocarcinoma and its cofactors: implications for screening and prevention. *J Natl Cancer Inst* 2006; 98:303–315.
- 2- Cassileth BR, Deng G. Alternative and complementary medicine. *Cancer. Oncologist* 1995; 9:80–89
- 3- Eisenberg DM, Kessler RC, Foster C, Norlock FE, Calkins DR, Delbanco TL. Unconventional medicine in the United States: Prevalence, costs, and patterns of use. *N Engl J Med* 1993; 328:246–252.
- 4- Lazarides M, Cowley K, Hohnen, P. *Handbook of Australian Weeds*. 7th ed. CSIRO publishing;1997.p. 264.
- 5- HSU CY. Antioxidant activity of extract from *Polygonum aviculare* L. *Biol Res* 2006; 39: 281-288.
- 6- Smith MA, Perry G, Sayre LM, Anderson VE, Beal MF, Kowall N. Oxidative damage in Alzheimer's. *Nature* 1996; 382: 120-121.
- 7- Kähkönen MP, Hopia A, Vuorela HJ, Rauha J, Pihlaja K, Kujala T, et al. Heinonen M. Antioxidant activity of plant extracts containing phenolic compounds. *J Agric Food Chem* 1999; 47:3954-3962.
- 8- Cerutti PA. Oxy-radicals and Cancer. *Lancet* 1994; 344:862-863.
- 9- Kruawan K, Kangsadlampai K. Antioxidant activity, phenolic compound contents and antimutagenic activity of some water extract of herbs. *Thai J Pharm Sci?* 2006; 30:28-35.
- 10- Gey G, Coffman WD, Kubicek MT. Tissue culture studies of the proliferative capacity of cervical carcinoma and normal epithelium. *Cancer Res* 1952; 12:264–265.